

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

15. Cap. De Adversitate.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

curandum est, multò minùs metuendum.
Stultum est timere, quod vitare non potes, ait
S. Martinus Bracarenfis (a)

Nec est, quod propter amentium dicte-
 ria sapere definamus; dummodò soli Deo
 placere possimus, de ceteris non oportet
 nos esse sollicitos. Præstat bonos esse,
 quam bonos videri.

Malis displicere, est laudari. ait denuò.
S. Martinus Bracarenfis.

C A P V T. X V.

De Adversitate

Pessima Christiano homini nota est, pati
 nolle. Multi Deum diligunt, quamdiù
 nihil patiuntur adversi, gaudere cum
 illo omnes cupiunt; sed pauci cum illo,
 vel pro illo tolerare quidquam volunt.

Qui solummodò Deum amant, & ei pa-
 rent, ejusque sequuntur vestigia, atque
 ejus gloriam promovent, dum omnia
 fluunt ex animi sententiâ, sunt ipsis cani-
 bus deteriores; nam hi Dominos suos
 sequuntur, iisque deserviunt, atque in
 quoscunque hostes, in eos irruentes,
 latratu & moribus infiliunt etiam tum,
 cum ab illis fustibus fuerunt excepti.

CHRISTUS æternam nobis pollicitus est
 (a) *Max. de morib.* gloriam

gloriam in Paupertatis, aduersitatumque
æquo animo toleratarum remuneratio-
nem; sed plurimi usque ad eò hæc aver-
santur, tantòque odio habent, ut magis
hæc averfari, graviusque in illa odium
concipere haudquaquam possent, licet
interminatis sempiternæ damnationis pœ-
nis horum odium ipsis Deus præcepisset,
ita dæmoni auscultant, ac si pro ipsis cruci
affixus fuisset; CHRISTI verò consilia sic
aspernantur, tanquam si quis insanus, aut
histrionis illis loqueretur.

Æternis inferorum destinantur incen-
dijs, qui rebus hîc semper fruuntur pro-
speris.

*Fugiamus è domo, in qua nulla sunt cru-
ces, exclamabat olim S. Ambrosius, cum
illi diceret Pater-Familias, se hæcenus
cum suis prosperâ usum fortunâ, atque
in omni rerum vixisse abundantia; &
ecce, Episcopo vix inde digresso, tota
de improvisò (perspicuum lanè divinæ
iræ argumentum) domus corruit, nec
non domestici, qui inerant, ruinâ oppressi
omnes interiêre.*

Contrà quicumque probi, atque electi
sunt, quicumque sempiternâ donandi sunt
gloriâ, probentur, plurimâque hîc diffi-
cilia tolerant, necesse est, ne mundi
prosperitate

prosperitate corrupti, à via salutis aberrant.

S. Paulus lapidibus impetitus cum S. Barnaba adhortabatur, atque animabat primos Christianos ad perseverantiam in fide hisce verbis. *Quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei.* Angelus Raphael dicebat Tobia: *quia acceptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te.* Rursus idem Apostolus ait. *Quem diligit Dominus castigat; flagellat autem omnem filium, quem recipit. Qui dicit omnem, neminem excipit.*

Quales igitur sunt qui non castigantur, qui nullis premuntur adversis, nec quidquam in hac vita pati volunt? Disce ab eodem Apostolo: *Quod si, inquit, extra disciplinam estis, cuius participes facti sunt omnes, ergo adulteri & non filij estis.*

Attamen non omnes, qui castigantur, multaque adversa perferunt, boni propterea sunt, aut electi, aut de numero filiorum: Deus enim in non paucos improbos & hic & postmodum graviter animadvertit, permittitque illos suam in hac vita inchoare gehennam.

Bonus est ille, non qui bene apud alios audit; sed qui bonam, rectamque ducit vitam, quique omnia sibi occurrentia mala

lato animo excipit. Ingens malum est, nihil mali tolerare velle.

Quisquis in hac vita pati renuit, in altera haud dubiè cum pati oportebit: quisquis modicis & exiguis hujus mundi voluptatibus carere detrectat, is cælestium atque æternarum deliciarum torrente carere cogetur.

Sancti malè sibi ominabantur, ac trepidabant, cum cernerent, per hebdomadas aliquot continuas prosperâ se usos fortunâ, cunctâque sibi fluxisse ex voto. In re planè nulla, præterquam in adversitate & crucibus conquiescebat illorum animus.

Quid tibi proderit comedere modò lautum bolum, & gustui gratum, si ille tibi spiritum intercludat? quid tibi proderit, foedâ nunc frui voluptate, si postea propter illam sempiternis cremandus sis flammis?

Satiùs est hîc Cælo privari, quam postea: nam omnes hujus vitæ voluptates cum cælestibus comparari nequaquam possunt.

Satiùs etiam est, hîc parvos pati dolores, quàm postea summos; hîc circumferre non nisi pictum purgatorij vel gehennæ ignem, quàm postea subite verum, & maximè pertimescendum: etenim

nim omnes hujus vitæ cruciatus unâ conjuncti scintilla tantummodò sunt, si ad futuræ vitæ tormenta comparentur.

Gravissima vindicta, quam de peccatoribus sumit Deus, hæc est, quod nullam de illis in hac vita vindictam exigat.

Rectè itaque ac sapienter clamabis cum S. Augustino. *Domine hic ure, hic seca, hic mihi non parcas, ut in æternum parcas.*

C A P V T. X V I:

*Nostra peccata graviores merentur Pœnas,
quàm quas hic patimur.*

Quemadmodum ignis aurum; sic animam purgat adversitas. Indicium est animæ necdum satis purgatæ, quando Deus nos eâ, quâ premimur adversitate, necdum liberat.

Si cuncta nostra flagitia hoc anno & quondam perpetrata animo repetamus, eaque diligentius appendamus, cogitemus insuper quas illa pœnas mereantur, nunquam, nimium nos pati, conquere- mur; at contrâ, credo dicturos nos.

Prò sancte Deus! multò plura & graviora pati commereor; renuit anima mea admittere ulla terrena solatia, ut tuis uberrimis ac sempiternis in cælo consolationibus perfruatur. Di-